

Határokon Átívelő Imaközösség és Hitmélyítő Alkalmak

www.episzunago.com

Tudom, az Úrnak terve van velem (Róma 12,1-2)

Igehirdető: Dr. Ormóshegyi Zoltán református lelkipásztor

Igehirdetés időpontja: 2022. 03. 16.

„Kevés az, hogy nékem szolgálj légy, a Jákób nemzetségeinek megépítésére és Izráel megszabadultjainak visszahozására: sőt, népeknek is világosságot adtalak, hogy üdvöm a föld végéig terjedjen!”

„Kegyelem nekünk és békesség Istentől, a mi Urunktól és az Úr Jézus Krisztustól, a mi megtartónktól.”

Ámen.

Folytassuk tovább testvéreim a már énekben megkezdett imádságot. Imádkozzunk!

Uram, háborúból jövök én, békíts ki magammal és magaddal, mert Te vagy a béke. Könnyörülj rajtam Uram és szólj hozzánk, hogy ne emberi okoskodás vezessen ezen a mai estén, hanem a Te most is élő és ható Szentlelked tegye számunkra személyessé az ígének az üzenetét. Urunk, arra van szükségünk, hogy tisztítsd meg az én szívemet, számat, hadd legyen Krisztus egyre nagyobb bennem és általam, hogy én egyre kisebb lehessenek. Így dicsőítsd meg a Te neved ezen a mai estén is a Jézus Krisztus által. Ámen.

Szeretett testvéreim! Istenünk ígését folytatólagosan olvassuk a Római levél 12. fejezetéből az első két verset olvasom és az Ő Szentlelkének segítségül hívásával magyarázom is. A Római levél 12. fejezetéből így szól hozzánk a mi Urunk:

Róma 12,1-2 *„Az Isten irgalmára kérlek tehát titeket, testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek; és ne igazodjatok a világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.”*

Nagy szeretettel köszöntöm a kedves testvéreket! Isten kegyelméből befejezhettük a Római levél első 11 fejezetét, amely a levélnek az elméleti, dogmatikai része. Ezután a 12. fejezettel kezdődően jön a gyakorlati, az úgynevezett etikai része a Római levélnek.

Barth Károly ennek a résznek azt a címet adta, hogy: Az etikának a problémája. Az etika problémája pedig abban jelenik meg, hogy az emberek életük konkrét döntései előtt azt kérdezik, mint az első pünkösdkor a Pétert hallgató emberek: Most mit cselekedjünk? Mit mond az Isten erre a konkrét kérdésre, erre a helyzetre, amiben éppen most benne vagyok? És Barth ennek a résznek azt a címet adta, hogy: The great disturbance, a nagy zavarás, talán így lehetne visszaadni: a nagy háborgatás, és hát reméljük, amint a végére érünk ennek a fejezetnek, ki fog derülni, hogy miért adta Barth Károly ennek ezt a címet.

John Stott, a Római levél kommentárjában, a Római levél ezen második felében, Isten akaratának a megvalósulását, a megváltozott kapcsolatokon keresztül mutatja be. Aki ugyanis Istennel találkozik, annak rendeződik a kapcsolata Istennel, önmagával és embertársaival is. Így erre a sémára húzza fel John Stott a magyarázatát, amikor azt mondja, hogy a 12. fejezet első két verse az Istennel való helyreállt kapcsolatunkról tudósít, a 12. fejezet 3-8. verse az önmagunkkal való helyes kapcsolatáról, a 9-16. vers a másik emberrel való kapcsolatunkról és végül Pál apostol a 17-21-ben az ellenségeinkkel való kapcsolatáról tanít bennünket.

A mai szolgálatnak azt a címet adtam: Tudom, az Úrnak terve van velem.

Milyen nagy dolog, ha valaki eljut idáig: Tudom, az Úrnak terve van velem. De még nagyobb dolog az, ha valaki felismeri az életére vonatkozó, Istennek a kedves, jó és tökéletes akaratát és az egyenesen a csúcs, amikor valaki ezt be is tudja tölteni. Ravasz László csodálatosan fogalmaz, amikor így ír: Meg vagyok győződve róla, hogy ebben a világban mindennek és mindenkinek küldetése van. Isten missziókat gondol ki és azokhoz szabja az embereket. Minden emberi életnek első legnagyobb kérdése, ráeszmélt-e arra, mi az ő missziója? Második és utolsó kérdése: miképpen töltötte be az ő küldetését? Hogyan tudhatom meg Istennek az életemre vonatkozó akaratát?

Kedves testvéreim, elmondhatjuk, hogy ez egy folyamat. Isten lépésről lépésre vezet bennünket, és ahogyan Saulnak sem mutatta meg megtérése pillanatában az előtte lévő utat teljes részletességgel, így van ez a mi életünkben is. Fokozatosan tárja fel Isten az Ő akaratát. S ezt látjuk a Római levél 12. fejezetének első két versében, hogy hogyan juthatunk el odáig, hogy felismerjük Istennek ezt a jó, kedves és tökéletes akaratát. Így is fogalmazhatnánk, hogy mi az előfeltétele az Isten akaratának a megismerésének. Azt mondja az ige, hogy az önmagunk teljes odaszánása és a mi gondolkodásunk naponkénti megújítása. Pál apostol a Római levél első fejezetében bemutatta a legmélyebb teológiai igazságokat: megigazulás, megszentelődés, törvény és evangélium, Izrael helyzete, múltja, jelene, jövője. És most elkezdni inteni a gyülekezetet azért, hogy ezek a nagy teológiai igazságok valósággá váljanak mindannyiunk életében, mindannyiunk hétköznapijainban.

„Az Isten irgalmára kérlek titeket testvéreim” – Pál apostol úgy int, hogy kér. Nem parancsol, nem ostromoz, hanem kér. Mi Pál apostolnak a legfőbb érve? Isten irgalmára kérlek titeket – nem az Isten igazságát hozza fel Pál apostol, nem a pokolt említi, hanem az Istennek az irgalmát, a részvételre hivatkozik, s azt erősíti meg, amit már eddig is láttunk a Római levélben, hogy Isten együtt érez az emberrel. Akár érzi azt, hogy segítségre szorul az ember, akár nem érzi, akár büntetésre méltó állapotban van, Isten nem azt adja nekünk, amit érdemelnénk: a halált, hanem azt szeretné adni nekünk, amit az Ő fiában megszerzett nekünk: az életet. Istennek az irgalma, kegyelme és szeretete mindig megelőzi az Istennek az ítéletét. A legerősebb motiváció a keresztyén életben nem a törvény, nem az ostorcsattogtatás, nem a pokolnak az emlegetése, hanem hogy Isten irgalmas hozzád és hozzám a Jézus Krisztusban. Erről beszél a Római levél. Az eredeti szövegben az van, hogy Istennek az irgalmasságaira kérlek titeket – azaz Isten irgalma többes számban van. Nem tudom felsorolni az Ő irgalmát, amit megbizonyított irántam, Izrael iránt. Nincs ennél nagyobb dolog, hogy Isten irgalmas hozzánk. S ezután – folytatja az apostol – okos istentiszteletként, szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek. Azaz azt mondja, hogy az Isten irgalmára a logikus emberi válasz az, hogy odaadom magam annak az Istennek teljesen, aki önmagát teljesen nekem ajándékozta a Jézus Krisztusban. Nem félig, hanem egészen! Ahogy az Ószövetségben bemutatták az áldozatot, azt mondja az apostol, hogy ugyanúgy kell nekünk a testünket, mint áldozati ajándékot bemutatni, az oltárhoz vinni és az oltárra tenni. Odakötözni az oltárra. Ahogyan az oltárra tette Ábrahám Izsákot a Mórija hegyén és megszentelve visszakarta az ő fiát. Ezt mondja itt az apostol, ha Isten akaratát fel akarom ismerni az életemben, akkor először a saját testemet kell az oltárra tenni. Azt a testet, ami sokszor a bűn eszköze, amely fáradt, amely tele van bűnös gondolatokkal, ami annyira messze akar vinni az Istennek az ügyétől. Ezt a testet kell odaszánunk az Istennek, hogy ez a test, ez a hústest, a sarx, ez legyen, ne a bűnnek, hanem az

igazságnak az eszköze. Ez az okos istentisztelet. Így is lehetne fordítani, hogy ez a lelki, szellemi szolgálat, istentisztelet, hálaadó istentisztelet. Az ige azt mondja, hogy az első hálaadó istentiszteletet a saját testeddel végezd el. Mert a tested a Szentléleknek a temploma és engeddd, hogy Isten megtisztítsa és használja arra, amire Ő akarja.

Mi a logikus istentisztelet? Gyökössy Endre ezt így fogalmazza meg: Ha nemcsak templomba megyünk, hanem a templomba hozzuk a templomunkat. Ebbe a szomorú világba legalább mi, keresztyének vigyük bele a bizalmat, a hitet, a reménységet, annak ellenére, hogy..., mert ez a hit. Nem arra nézni, ami van, hanem arra, aki van. Aki megtartott bennünket nagyon nehéz időkben, élet és halál mezsgyéjén. Mi a logikus, okos istentisztelet? Az élő istentisztelet. Amikor a te és az én életem válik élővé, azáltal, hogy sugárzik belőlünk az élő Krisztus. Milyen az okos istentisztelet? Szent istentisztelet, amikor Isten megszenteli, elkülöníti a kezemet, a szememet, az eszemet, a lábamat. Ahogy egy cigányasszony mondta megtérése után: eddig loptam, most már nem lopok. A kezemet nem lopásra, hanem szolgálatra használom, mert ez a kedves, ez a kellemetes, ez az Istennek tetsző, erre rendelte a testünket az Úr, hogy neki szolgáljunk ezzel a testtel. Csodásan fogalmaz idős Zimányi Józsi bácsi az egyik könyvében, amikor próbálták beszervezni különféle körmönfont ügyletekkel, csábították, kecsgették, nagy parókiát ajánlottak neki, ennyit mondott Zimányi Józsi bácsi: Én már eladtam magam valakinek, a fejem bűbjától a lábam ujjáig Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok. Már nektek nem tudom eladni magam, mert már eladtam magam Jézus Krisztusnak. Óh, bár valóság lenne ez mindannyiunk életében, amit így fogalmaz meg az apostol: *„Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus és azt az életet, amit most e testben élek, az Isten fiában való hitben élem, aki szeretett engem és önmagát adta értem.”* Önmagunk odaszánása után, azt mondja az apostol, hogy ne igazodjatok ehhez a világhoz.

Kedves testvéreim!

Születésünktől fogva agyimosott emberek vagyunk, pontosabban a bűneset óta nincs szabad akaratunk. Öröklötten a rosszra hajlunk, rosszul gondolkozunk önmagunkról, Istenről, a másik emberről, a szolgálatról. Hibás a gondolkodásmódunk. A világ formálja a gondolkodásunkat. Károli ezt így fordítja, hogy idomulunk ehhez a világhoz, pontosabban ehhez az aionhoz, ehhez a világkorszakhoz. Pedig azt mondja az ige, hogy ez a világ elmúlik és ennek kívánsága is, de aki az Úr akaratát cselekszi, az megmarad örökké.

Csodásan fogalmaz Szentviktori Richárd középkori teológus, aki azt mondja, hogy Isten a világtörténelem során az övéiből megépíti az egyház katedrálisát. A világ körülötte csak állványzat. Amikor elkészül a gyönyörű katedrális, az állványzatot lebontja és mindenki látni és csodálni fogja a lélegzetállító alkotást. Ne igazodjunk ehhez a világhoz, mert ez olyan hamar elmúlik, hogy egy szempillantás, hanem változzunk el a mi értelmünk megújulása által.

A megtérésnek az eredeti kifejezése a metanoiában benne van ez az értelemnek a megváltozása, amikor az életem iránya megfordul, amikor irányt váltok, hazatérek. De mégis Luther azt mondja, hogy ez nem egyszeri dolog. Luther azt mondja, hogy naponként meg kell térnünk és itt azt mondja az ige: naponta meg kell újítanunk az értelmünket. Elváltozásról beszél itt az ige és itt az eredeti kifejezés, a metamorfózis, erre a metamorfózisra van szükség. Ugyanez a szó található meg, amikor Jézus a megdicsőülés hegyére felviszi a három tanítványt és imádság közben elváltozott az arca, sugárzott. Ez a metamorfózis, amikor valaki az Istennek a jelenlétében van imádság, igeolvasás által, átjár az Isten jelenléte, a bennem levő Krisztus sugárzik ki és lehet, hogy egy nagy masszában vagyunk, egy istentelen környezetben vagyunk, de elkezd az élő Jézus sugározni. De ehhez az Isten jelenlétében kell lennem. Így fogalmazhatnék, hogy asztal- és ágyközösségben lenni az én Urammal. Jézussal kelek, Jézussal fekszem, Jézussal járom az én utamat. Állandó kapcsolatban lenni az Úrral imádság, igeolvasás által, azok által, amit nézek, amit olvasok, amit hallgatok. Mit jelent ez a megújult gondolkodásmód? Ezt később fejtí ki az apostol. Csupán annyit említünk, ne gondolja magát senki többnek, mint amennyinek gondolnia kell, de kevesebbnek se. Isten értékes, becses

alkotásai vagyunk, Jézusban szentek, szeretettek és áldottak vagyunk. Mit jelent megújultan gondolkodni? Nem értékelem túl magam, nem értékelem alul magam, hanem úgy fogadom el, ahogyan Isten megajándékozott, amikkel Isten megajándékozott. De a megújult gondolkodásmód igaz az Istennel való kapcsolatomra. Ő nem kényúr, hanem szerető Isten, Ő Atya, nem diktátor. Mit jelent ez a megújult gondolkodás? Azt mondja az ige: *„Keressétek először Isten országát és az Ő igazságát és minden ráadásul adatik meg.”*

Mit jelent ez a megújult gondolkodás? Hová nézek? Önmagamra – akkor elcsüggedek. A másik emberre? Csalódom. Jézusra nézek? Győztes vagyok. Hogyan nézhetek Jézusra? Olvasom az ígét, imádkozom, testvéri közösségben vagyok, dicsérem az Urat. Ahogy a zsoltáríró mondja: *„Boldog az az ember, akinek te vagy az ereje, aki a te utaidra gondol.”*
„Minden utadon gondolkodj rá és ő egyengetni fogja ösvényeidet.”

Egyedül a Te igazságodról elmélkedem, s ezért tudja elmondani, hogy én pedig szüntelen remélek, egyre jobban dicsérlek téged. Azaz a gondolataink, azok olyanok, mint a páclé. Azokban ázunk, hogy miről és kiről gondolkodunk. S Isten igéje itt azt mondja, hogy szánjuk oda testünket, változzunk el a mi értelmünk megújulásával, azaz helyesen gondolkozzunk, mert ha ez megtörténik, akkor megítélhetem, megtanulhatom, hogy mi az Istennek az akarata. Ezen áll, vagy bukik a mi keresztyén életünk, hogy felismerem-e az Isten akaratát? De honnan tudom meg az Isten akaratát? Onnan, ha odaszánom magam, a testemet, és ha a Szentlélek ige által megújul a gondolkodásmódom, akkor meg tudom érteni Isten akaratát.

De kedves testvéreim! Nagyon érdekes, mert itt három kifejezést használ az Isten akaratára az apostol. S ez azt jelenti, hogy Istennek többféle akarata van. Van Istennek olyan akarata, ami megengedő akarat. Ez történt akkor, amikor Ábrahám bement Hágárhoz és Hágár szült neki gyermeket. Istennek a megengedő akarata érvényesült akkor, amikor a tékozló fiút elengedte. Nem az volt az Isten akarata, hogy ez a fiú a legnagyobb mélységeket megjárja, de megengedte az Úr, elengedte a fiát. De itt az ige azt mondja, hogy van Istennek jó, kedves, tökéletes akarata. S ezt érdemes elkérni az Úrtól, a te személyes, az én személyes életemre vonatkozóan. Uram, mutasd meg ezt a drága, jó, kedves, tökéletes akaratodat, hogy ne csak a megengedő akaratod valósuljon meg az életemben. Az is nagy dolog, mert Te kegyelmes úr vagy. Uram, a Te tökéletes akaratod valósuljon meg az én életemben. Luther az aggódó feleségének ezt írta: *Imádkozzék és hagyja Istenre az aggódást! Ki tudja ezt megtenni? Az, aki odaszánja magát az Istennek, aki nem a világhoz, hanem az ígéhez igazodik, és naponként megújítja az ő gondolkodását. S akkor megtanulom, felismerem, megtanulom felismerni az Isten akaratát, az Istennek szavát, az Istennek hangját. Az Úr erre akar vezetni és ezt akarja kibontani az életemben.*

Csodásan fogalmaz Luther Melanchtonhoz, amikor így ír: *Ha a kegyelem valódi igehirdetője vagy, akkor valódi és ne kitalált kegyelmet hirdess. Ha a kegyelem valódi, akkor valódi és nem kitalált bűnt kell cipelned. Isten nem olyan bűnösöket ment meg, akik csak képzelt bűnösök. Légy bűnös, de higgy és örvendezz Krisztusban még bátrabban, mert Ő győztes a bűn, a halál és a világ fölött. Áldott legyen ezért az Úr neve. Ezért szánjuk oda a mi testünket, a mi kezünket, lábunkat, eszünket és kérjük naponként: Uram, újítsd meg az én gondolkodásomat, hogy téged nézzelek, rád fókuszáljak, bárhol, bármiben, bármilyen körülmények közé kerülök, a fókuszomat rajtad akarom tartani Uram. És így megmutatod az életemre vonatkozó szent, jó, tökéletes, kedves akaratodat.*

Most pedig egy pár gondolat az előttünk álló beszélgetésre:

1. Mit mond az apostol a hétköznapi istentiszteletéről?
2. Milyen az okos és milyen a hiábavaló istentisztelet?
3. Mit jelent „elváltozni az elme megújulása által”?
4. Mondjunk példát arra, amikor Istennek a megengedő akarata érvényesült az életünkben. Mondhatunk példát arra is, hogy mi a különbség Isten megengedő és tökéletes akarata között?
5. Hogyan tudhatom meg Istennek az életemre vonatkozó tökéletes akaratát?

Drága Urunk! Köszönjük az intéseidet, hogy azokat is üdvösségünkre akarod munkálni. Neked adjuk testünket, lelkünket, szellemünket. Újítsd meg az értelmünket, gondolkodásunkat, hogy szerinted való módon gondolkodjunk önmagunkról, a másik emberről és terólad. Urunk, jelentsd ki a mi életünkre vonatkozó jó, kedves és tökéletes akaratodat. De Urunk, visszük eléd a háború sújtotta testvéreinket, visszük eléd a kétségek között lévőket, a betegeket Urunk. Könyörülj rajtunk, akik most úgy érzik, hogy egyáltalán nem látják az Úr akaratát abban, amiben vannak. Te mutasd meg Urunk az ő számukra is a Te jó, kedves és tökéletes akaratodat.

Annak nevében kérünk, aki így tanított imádkozni:

Mi Atyánk, Aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved, jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. És ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert Tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké.

Ámen.

„Kevés az, hogy nékem szolgám légy, a Jákób nemzetségeinek megépítésére és Izráel megszabadultjainak visszahozására: sőt, népeknek is világosságul adtalak, hogy üdvöm a föld végéig terjedjen!”

Így legyen. Ámen.